

6) Som Slutningsparagraph tilføies ny § (5):

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli d. A. og gjælder i fem Aar; dog blive dens Bestemmelser fremdeles at anvende paa de i Henhold til Loven anerkjendte Valgmenigheder, der maatte bestaae ved Udløbet af den for Lovens almindelige Gyldighed fastsatte Frist.

Formanden: Det stillede Endringsforslag gaaer ud paa en anden Affattelse af Lovforslaget i dets Heelhed og er at betragte som eet samlet Endringsforslag. Jeg sætter dette Endringsforslag under Forhandling.

Ordføreren (Siebe): Det almindelige Spørgsmaal om et Lovforslag, hvis Vedtagelse fraraaedes, helst bør finde sin Afgjørelse allerede ved Afstemningen over dets Omgang fra anden til tredie Behandling eller først ved den tredie Behandling, hvor det gjælder om dets endelige Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse, dette almindelige Spørgsmaals Besvarelse maatte, anvendt paa den enkelte Sag, der her foreligger, efter Udvalgets Formening beroe paa, om der var nogen virkelig Udsigt til, at der ved at udsætte den endelige Afgjørelse indtil 3die Behandling, kunde opnaaes noget Væsentligt for Afgjørelsen selv. Efter hvad der var passeret under Udvalgets Forhandlinger om denne Sag, og navnlig efter den meget bestemte Udtalelse, som her i Salen var fremkommen fra den høitæredede Conseilspræsidents Side, antog Udvalget ikke under anden Behandling, at der var nogen virkelig Udsigt til, at der kunde opnaaes Noget ved at udsætte Afgjørelsen fra Slutningen af anden Behandling til tredie Behandling, og det kom Udvalget uventet, at et æret Medlem her i Salen, som sluttede sig til Udvalgets Fleertals Anstuelser, uden at have confereret med Udvalget besangaaende, udtalte, da Afstemningen nærmede sig, at han vilde stemme for Sagens Omgang til 3die Behandling i det Haab, at der endnu paa dette sildige Stadium, imellem den 2den og 3die Behandling, maatte kunne naaes en Overenskomst. Jeg fik tillige dengang strax at mærke, at det ærede Medlem ikke var den Eneste, der fandt sig saaledes stillet, og for at klare eller for idetmindste at bidrage

til at klare det, hvorpaa efter min Mening Besvarelsen af det Spørgsmaal, om den endelige Afgjørelse burde finde Sted allerede ved Afstemningen over Omgangen til tredie Behandling, eller om den burde udsættes til 3die Behandling, maatte komme an, var det derfor, at jeg tillod mig at rette et dertil sigtende Spørgsmaal til Conseilspræsidenten. Det Svar, som blev givet paa dette mit Spørgsmaal, forekom mig, ja, jeg havde ikke nogen Tvivl i saa Henseende, at være af en saadan Beskaffenhed, at der deri i alt Fald laa en Mulighed for en Overenskomst imellem anden og tredie Behandling, og efter denne min Opfattelse var det da en Selvsølge, at jeg ikke kunde Andet end tilraade, at Sagen maatte komme til 3die Behandling, forat der derved kunde blive givet Leilighed til at gjøre Forsøg i den angivne Retning. Andre ærede Medlemmer opfattede Conseilspræsidentens Udtalelser anderledes, idet de ikke antog, at der deri laa Noget, der virkelig kunde give Udsigt til en Overenskomst, og at der altsaa heller ikke var nogen Grund til at vente sig noget Udbytte af at udsætte den endelige Afgjørelse til en tredie Behandling, og Følgen heraf blev, at ærede Medlemmer, som ellers i det Væsentlige befandt sig paa det samme Standpunkt, stemte i forskjellig Retning. Den tilfyneladende Uenighed, som derved kom frem mellem ærede Medlemmer, der, som sagt, ellers i det Væsentlige indtog det samme Standpunkt, skulde jeg nu knap have beklaget, selv om det ikke var lykkes at opnaae Noget ved Udsættelsen af Sagens endelige Afgjørelse fra anden til tredie Behandling. Det vilde dog saa, naar vi atter stode ligeoverfor Sagen i den samme Stilling, kun være yderligere konstateret, at der var gjort alt Muligt for at opnaae en ønskelig Overenskomst, og at man først i det aller sidste Dieblif greb til en saa alvorlig Beslutning som den, der her var Tale om, efter den Forbindelse, hvori Sagen jo er bleven sat med andre Forhold og Omstændigheder. Men efterat det har vist sig ikke at have været forgjæves at gjøre et saadant Forsøg, og efterat det er lykkes at tilveiebringe en Overenskomst — den Enkelte dømme nu iøvrigt mere eller mindre gunstigt om denne Overenskomst —, saa antager jeg dog, at be-